

Vier christenen vertellen over hun werk

In ons werk zijn we allereerst burgers van Gods koninkrijk en het is nodig dat de kerk dat hoorbaar en zichtbaar maakt. Maar wat betekent dat voor je doen en laten op je werk, hoe past dat in Gods koninkrijk en wat is de link tussen de zondag en het werk dat je doordeweeks doet? De Reformatie vroeg het aan vier christenen met heel verschillende beroepen.

(1) Bert Keegstra – werkzaam in de ICT

Auteur: Erik Koning, redacteur van De Reformatie.

Bert Keegstra (49) is werkzaam bij een middelgroot bedrijf (ongeveer vijftig werknemers) in de ICT en geeft leiding aan twee afdelingen met programmeurs en softwaretesters in Nederland en Vietnam. Bert: 'Mijn werk is bijzonder leuk en boeiend, onder meer vanwege de veelzijdigheid aan activiteiten, de technische knowhow die nodig is en het sociale karakter van mijn functie. Het (intercultureel) aansturen van technisch personeel vind ik echt een uitdaging en het vereist ook dat ik inhoudelijk op de hoogte moet blijven van de technische ontwikkelingen. Daar komt nog bij dat ik alle ruimte krijg om samen met het team onze werkzaamheden in te vullen.'

Speldenprikje

'Nee, ik werk niet bij een christelijk bedrijf, maar ik word als christen zonder meer geaccepteerd,' vervolgt Bert. 'En als je zorgt dat je zichtbaar bent als christen, kom je vaak tot de ontdekking dat er nog veel meer christenen in je werkomgeving zijn. Het is natuurlijk ongewenst is om te pas en te onpas met het geloof op de proppen te komen, maar ik merk dat een speldenprikje op z'n tijd heel boeiende gesprekken met collega's kan opleveren.' 'In mijn dagelijks werk dien ik God, ja dat denk ik wel. Het hoort bij het "in de wereld zijn" van een christen. We kunnen en moeten niet als christenen allemaal aan het werk gaan voor christelijke organisaties. We moeten het evangelie in de maatschappij laten doordringen, juist door als christenen gewoon in allerlei verschillende omgevingen aanwezig te zijn,' meent Keegstra. 'Overigens ben ik naast mijn dagelijks werk nog wel bezig met andere taken binnen de kerkelijke gemeente en christelijk Nederland. Ook daarin geef ik invulling aan mijn christen zijn. Ik zie het zo dat de kerk en diverse christelijke organisaties als het ware uitvalsbases zijn voor christenen. Daar worden ze gevormd en bemoedigd en van daaruit gaan ze in de wereld en onder niet-christenen aan het werk. Voor het draaiend houden van deze uitvalsbases is ook menskracht nodig.'

In vrede leven

'In de relaties met werkgevers, collega's en klanten is het volgens mij belangrijk dat we als christenen proberen te leven volgens de oproep van Paulus: "Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven" (Rom. 12:18). Ik probeer die relaties goed te houden door gewoon m'n job – in mijn geval dus productontwikkeling in een team – goed te doen. Vaak stel ik vast dat christenen daarin niet zichtbaar anders bezig zijn dan niet-christenen. Wel is het zo dat ik in veel situaties mijn overwegingen probeer "af te stemmen met Boven", maar dat is vooral iets van de binnenkant, dat zien anderen niet,' aldus Keegstra. Hij vervolgt: 'Ik zoek diepgang en verbinding in het contact met de mensen die ik dagelijks ontmoet. Dat betekent uiteraard niet, zoals ik al zei, dat ik de hele dag "geestelijke" gesprekken heb met collega's. Diepgang en verbinding ontstaan bijvoorbeeld doordat ik herkend word als betrouwbaar. Binnen het Nederlandse team waar ik leiding aan geef, resulteert dat in een sfeer van vertrouwen, waarin we fouten mogen maken en bijvoorbeeld ook zaken uit ons persoonlijk leven met elkaar kunnen delen.'

Twee werelden

Over de betekenis van de zondagse kerkdiensten voor zijn dagelijks werk is Bert vrij duidelijk: 'Die is zeer beperkt. Je merkt geregeld dat de gemiddelde predikant zelf nooit in het bedrijfsleven heeft gewerkt... Overigens ga ik met plezier naar de kerk en haal ik daar ook vaak mijn geestelijke voeding vandaan, maar dat is meer voor mij persoonlijk. Hoe ik dat moet toepassen in het contact met mijn collega's en in mijn dagelijks werk, dat moet ik zelf invullen. Soms krijg ik daardoor wel het gevoel dat ik in twee werelden leef. Dan ervaar ik een kloof tussen de wereld van de kerk en de wereld van mijn werk. Enerzijds omdat we op mijn werk nu eenmaal zelden bespreken wat ik op zondag doe. De collega's hebben daar gewoon beperkt interesse voor. En anderzijds omdat de zondagse preken weinig bruikbare handvatten opleveren voor de omgang met mijn collega's. Mogelijk zou meer aandacht voor concrete toepassingen kunnen helpen de kloof te verkleinen,' oppert Bert.

Aan de andere kant biedt de kerkelijke gemeente volgens hem wel concrete ondersteuning. 'De huiskring waar mijn vrouw en ik aan deelnemen, biedt ook ruimte voor het delen van wat ons in ons dagelijks leven bezighoudt. Ik heb daar bijvoorbeeld wel eens een conflict op mijn werk besproken, al was dat eigenlijk pas op het moment dat ik zelf al een oplossing had gevonden. Maar dat ligt meer aan mijn manier van omgaan met dergelijke zaken. Ik ben ervan overtuigd dat als ik een dergelijke hulpvraag eerder bij een van de kringleden zou neerleggen, ik zeker een luisterend oor zou vinden en bemoediging en advies zou krijgen.'

Vrijwilligerswerk

Verder draai ik mee in een groep van de CBMC, een missionaire beweging van en voor ondernemers en zakenmensen in Nederland. Dat is bij uitstek een plaats om over je christen-zijn op het werk te spreken en ik ervaar die gesprekken als heel waardevol.' Op de vraag hoe hij Gods koninkrijk ziet, antwoordt Bert: 'Goed beschouwd is de hele wereld Gods koninkrijk, want deze wereld is van God. Tegelijk heb ik onbewust de neiging om Gods koninkrijk meer te zien in activiteiten die een min of meer directe verbintenis leggen met Jezus Christus. En dan denk ik met name aan projecten van het Leger des Heils, van Woord en Daad, enzovoort. Daar draag ik graag mijn steentje aan bij, niet alleen door dergelijke christelijke organisaties financieel te steunen, maar ook door zelf een dagje in de maand vrijwilligerswerk te doen voor dak- en thuislozen.'

(2) Sandra van Leijen - reisadviseur bij een commercieel reisbureau

Auteur: Janneke Burger-Niemeijer, redacteur van De Reformatie

'Het ene moment boek ik een huwelijksreis naar Curaçao, het andere moment maak ik een maatwerkreis door de Verenigde Staten voor een ouder echtpaar. Ik werk altijd met mensen en reis tegelijk de hele wereld over. Ja, mijn werk is echt verschrikkelijk leuk!' Aan het woord is Sandra (37), werkzaam bij een reisbureau in Noord-Nederland. Ze doet haar werk met buitengewoon veel plezier. 'Bij een reisbureau heb je altijd blije mensen aan je tafel zitten. Natuurlijk, er zijn ook weleens mensen met klachten. En het is heel naar als een reis geannuleerd moet worden vanwege ziekte of overlijden. Maar het geheel is zonnig en afwisselend.'

Opwekking

De vraag naar christen zijn op je werk raakt voor Sandra direct aan het werken op zondag. 'Op dit moment hoef ik niet op zondag te werken. Wettelijk is dat zo geregeld, gelukkig. Mijn collega's doen dat voor mij, en ik werk dan vaker op zaterdag. Mijn manager is er niet altijd blij mee, maar een groot probleem is het niet. Doordat ik op zondag niet werk, weten al mijn collega's dat ik christen ben. Ze kennen natuurlijk allemaal ook christenen die niet zo vaak

naar de kerk gaan, dus laatst verzuchtte een collega tegen me: "Aan jou kun je echt zien dat je christen bent!" Dat heeft dan vooral met kerkgang te maken.

Verder ben ik zelf open over mijn geloof: ik vertel over het gospelkoor waar ik zing, als ik in onze kerk op zondag moet zingen, als ik naar Opwekking ga. Mijn collega's zijn dan wel eens nieuwsgierig naar hoe ik als christen tegen bepaalde zaken aankijk. In deze zomer leest iedereen over de mazelen en het niet vaccineren in bepaalde christelijke kringen. Mijn collega's vragen dan aan mij hoe ik daarover denk, en hoe dat in mijn kerk gaat. Ik kan ze er dan iets over uitleggen. Als ik vertel dat ik naar Opwekking ga, zijn ze ook wel nieuwsgierig. Maar die nieuwsgierigheid gaat altijd over "dingen" rondom mijn geloof, eigenlijk nooit over de inhoud.'

Rariteitenkabinet

'Naast mijn werk heb ik niet heel veel contact met collega's. Er zijn er misschien twee met wie ik wel eens heb afgesproken na werktijd, of die bij mij thuis zijn geweest. En dat vind ik ook wel prima. Ik ben wel echt iemand die veel kaartjes stuurt, dat doe ik ook naar mijn collega's. Daar schrijf ik vrijmoedig in dat ik voor ze bid. Misschien zeg ik het ook wel eens tegen een collega. Maar daar reageert dan niemand op. Iedereen heeft z'n leven toch ook wel prima voor elkaar. En als het tegenvalt, is geloof blijkbaar ook geen optie. Ze zeggen echt niet dan opeens: "doe mij dat geloof maar". Mijn geloof is voor hen toch wel een rariteitenkabinetje, een ver-van-hun-bed-show.'

Milieuonvriendelijk

'Ik vind het een moeilijke vraag of ik God dien met mijn werk. Ik weet nog dat onze dominee preekte over de Micha Campagne. Hij vertelde toen dat hij in principe niet vliegt, omdat het zo belastend is voor het milieu. Tja... ik verkoop vliegreizen! Ik stuur mensen met verschrikkelijk milieuonvriendelijke vluchten de hele wereld over. Tegelijkertijd bedenk ik natuurlijk ook dat op reis gaan verschrikkelijk leuk is. En ik wijs mensen wel altijd op CO2-compensatie, dat doet niet iedereen hier op het reisbureau.'

'Ik weet niet of het hierdoor komt,' gaat ze verder, 'maar ik heb echt niet het idee dat ik God dien met mijn werk. Dan denk ik toch aan andersoortig werk.' Misschien is het ook daarom dat Sandra niet fulltime werkt. 'Ik wil wel tijd over hebben voor andere dingen dan alleen mijn werk: voor mijn koor, voor mensen, voor mijn huishouden. En ook voor de kerk. Om de wc's te poetsen of mee te draaien in de leiding van de kinderclub. Die dingen doe ik omdat ik ze leuk vind, maar dat is het niet alleen. Ik ben dol op zingen, maar ik zing ook op dit gospelkoor om God groot te maken.'

Jezus weerspiegelen

'Ik geloof niet dat kerkdiensten veel betekenen voor mijn werk. Ik weet ook niet of ik dat zou willen. Natuurlijk word ik wel aangesproken door een preek, door een lied van mijn koor, of als ik op Opwekking ben. Maar ik kan dat niet zo direct aan mijn werk koppelen. De preken in onze kerk zijn natuurlijk ook nogal theoretisch. Dat zou van mij wel wat praktischer, wat concreter mogen.'

Sandra ziet Gods koninkrijk als wat mensen hier op aarde laten zien van Jezus, hoe mensen Jezus weerspiegelen. Dat is nog niet gemakkelijk om voor haarzelf concreet te maken. 'Ik weerspiegel Jezus denk ik in hoe ik met andere mensen omga, in heel praktische zin. Dat geldt dan natuurlijk ook voor mijn collega's, hoe ik met hen omga. Gods koninkrijk betekent voor mij in elk geval ook dat het gaaf is om in Jezus te geloven! '

(3) Peter van Westen – mede-eigenaar van twee mannenmodewinkels

Auteur: Heleen Sytsma – van Loo, redacteur van De Reformatie.

Peter van Westen (46) is al sinds 1987 mede-eigenaar van Van Westen Mannenmode in Zaamslag (Zeeuws-Vlaanderen). Hij werkt, zoals hij zelf zegt: 'net als iedereen', met wisselend plezier. 'Onze winkel in Zaamslag is een echt familiebedrijf, en daarin zijn mijn broer en ik mee opgegroeid; we zijn de derde generatie Van Westens. Vier jaar geleden hebben we een winkel in Terneuzen overgenomen (Van Dixhoorn Mannenmode), waardoor we nu de verantwoordelijkheid hebben over veertien personeelsleden.'

Plannen slagen

'In je dagelijks werk ben je natuurlijk net als overal ook christen,' zegt Peter. 'Je laat je christelijke identiteit niet thuis als je naar de zaak gaat. Het is een levenshouding die als het goed is je hele doen en laten doortrekt.'

Nu is het vaak niet zo gemakkelijk om dat expliciet te maken als het puur om het in- en verkopen van kleding gaat, of om de administratieve kant van het winkelbedrijf, Peters voornaamste bezigheid. 'Er zijn natuurlijk wel mogelijkheden om te laten merken dat ik christen ben, bijvoorbeeld in de houding naar mijn personeel toe, waarin ik probeer niet altijd "de baas" te zijn. Ik probeer interesse te tonen in hun doen en laten, ook privé. In gesprekken met klanten is er soms wel eens een mogelijkheid voor gesprek over iets anders dan kleding of het weer.'

Peter gaat verder: 'Op mijn prikbord in mijn kantoor hangt de volgende tekst uit Spreuken 16: "Vertrouw bij je werk op de Heer, en je plannen zullen slagen!" Die tekst hangt er niet voor mensen die toevallig op kantoor komen, maar voor mezelf. Ik had er houvast aan op momenten dat ik niet zo lekker in mijn vel zat, vooral wat het werk betreft.'

Slagen je plannen dan altijd? 'Dat is moeilijk te zeggen,' antwoordt Peter. 'Met je hart wil je het graag zo zeggen, en vertrouw je er ook op dat het zo is, maar in de dagelijkse praktijk zijn er vaak ook plannen die je maakt en uitvoert die geen succes worden.' Of die plannen dan gemaakt zijn zonder vertrouwen op God? 'Misschien zijn ze wel gebaseerd op ondernemersinzicht.'

Koopzondag

'Een belangrijk signaal dat wij afgeven als winkel,' vervolgt Peter, 'is dat wij helemaal nooit op zondag open zijn.' Wordt dit signaal door klanten, werknemers en leveranciers ook gezien als getuigenis van je christen zijn? 'In de winkel in Zaamslag niet, want daar is iedereen altijd dicht op zondag. In het centrum van Terneuzen wordt het wel degelijk opgemerkt. Daar is nu een keer per maand een koopzondag. De vorige eigenaar van de winkel was een van de stimulerende mensen achter de zondagsopenstelling; sinds de overname vier jaar geleden is juist 'zijn' winkel dus niet meer open op zondag. Dat heeft zeker klanten gekost. Ook mijn bedrijfsleider in Terneuzen was er niet echt happy mee, *so be it*. Voor leveranciers is al dan niet open zijn op zondag geen issue.'

Een ander terrein waarop in de winkelbranche je christen zijn doorwerkt, is het terrein van het verantwoord ondernemen. Peter vindt het terecht dat daar tegenwoordig veel aandacht voor is. 'In ons vak houdt dat in dat we eerlijk zaken willen doen met afnemers en dat we kiezen voor producten die worden gemaakt op een eerlijke en milieuvriendelijke manier.'

Zondagsrust

Hoe ziet Peter zijn werk? 'God heeft me deze dagelijkse taak gegeven, waar ik mijn gezin mee mag onderhouden, en daarin zie ik Gods leiding in mijn leven,' antwoordt hij. 'Ik ben er min of meer ingerold, het is niet iets waar ik na de middelbare school zelf bewust op aangestuurd heb; het is gewoon zo gegaan. Ik hoop met dit werk God te dienen met de gaven en talenten die Hij me daarvoor heeft gegeven. Dat probeer ik in elk geval, en ik dank Hem ervoor.'

En die zondagsrust, waarmee hij zich als winkelier onderscheidt van anderen door zijn winkel op die dag nooit open te hebben, wat betekent die voor hemzelf? 'De zondag is voor mij en mijn gezin een heerlijke dag om tot rust te komen bij God,' aldus Peter. 'De kerkdiensten zijn daarin voor mij heel belangrijk: voornamelijk om God te ontmoeten, Hem te loven, tot Hem te bidden, en zijn Woord uitgelegd te krijgen.' Hij vervolgt: 'Ik moet zeggen dat de zondagse kerkdiensten mij gelukkig vaak veel geven, uitzonderingen daargelaten; ik zou ze ook niet willen missen. Ze geven mij een stimulans voor de werkweek die volgt. Ik probeer me op Gods dag voor Hem open te stellen, en zo concreet mogelijk toe te passen wat ik op zondag hoor. De rust van de zondag geeft me kracht, maar de preken zeker ook. In Zaamslag zijn we inmiddels drie jaar vacant en we horen dus veel verschillende dominees. Afgelopen zondag hoorde ik een preek over Prediker 2 – hoe concreet wil je het hebben?'

Passie voor God

Peter ziet om zich heen jammer genoeg hoe langer hoe meer mensen die er zich niets meer van aantrekken dat ze burgers mogen zijn van Gods koninkrijk. Zelf ziet hij zijn werk als een bescheiden taak in dat koninkrijk: 'Mijn gezin onderhouden door het werk dat God me geeft en daardoor meebouwen aan zijn koninkrijk.'

'Dat koninkrijk is vaak niet zichtbaar in deze wereld,' vervolgt hij. 'We belijden wel dat zijn koninkrijk er hier en nu al is, maar vaak zie ik daar nog weinig van.' Dat doet hem verdriet, vooral de lauwheid die hij om zich heen wel waarneemt, mensen die wel christen zijn maar die leven vanuit een gevoel van: het zal wel.

'Het is dan ook mijn passie,' sluit hij af, 'om vooral jongeren te wijzen op het mooie van Gods koninkrijk! In de kerk ben ik een termijn jeugdouderling geweest, nu ben ik catecheet. Elk jaar organiseer ik samen met een groepje enthousiaste gemeenteleden een jongerenweekend op de boerderij waar ik woon met mijn gezin. Dit jaar hebben we dat al weer voor het vijfde jaar gedaan: met vijftig jongeren uit verschillende plaatsen een weekend lang Bijbelstudie, sport, spel, gezelligheid en lol! Het is gaaf om te doen, en gaaf om door te geven! Dit jaar was het thema: passie voor God. Juist die passie gun ik iedereen, maar vooral de jongeren.'

(4) Thomas van der Heide – internationaal servicemonteur

Auteur: Bram Beute, redacteur van De Reformatie

Thomas van der Heide (62) werkt als internationaal servicemonteur bij een grote machinefabrikant met ongeveer 250 werknemers. Hij reist naar allerlei plekken in de wereld om machines te repareren, adviezen te geven over het gebruik van machines of voorstellen te doen voor aanpassing ervan. Hij doet dat werk met veel plezier. 'Anders zou ik morgen ook niet om 4:00 naar Dresden gaan rijden om daar een machine te gaan bekijken.'

Vriend

Christen zijn op zijn werk betekent voor Thomas dat hij daar open over zijn geloof praat. 'Soms hebben we 's ochtends om 7 uur al hele gesprekken over het geloof. Dat is dan meestal met andere christenen, bijvoorbeeld over de kerk.'

'Voor mij zijn mijn geloof en de kerk twee verschillende dingen,' vervolgt Van der Heide. 'Je geloof is je relatie met God en dat wordt niet bepaald door de dingen die er mis zijn in de kerk. Doordat geloof en kerk niet hetzelfde zijn, kan ik ook met heel veel christenen uit verschillende kerken goed over het geloof praten.' Dat kan in Nederland met collega's maar ook in bijvoorbeeld Australië. 'Ik ben daar eens een hele zaterdag met een klant en zijn gezin op stap geweest. Dat komt dan toch omdat je alle twee gelooft. En natuurlijk ook wel omdat ik hem met het werk goed geholpen had.'

Thomas bezoekt als hij op zondag voor zijn werk in het buitenland is ook vaak een plaatselijke kerk. 'Dat is mooi. Vaak zie je daardoor weer hoe rijk je met je eigen kerk bent, en ook wat voor mooie dingen de ander heeft.'

Van der Heide praat ook wel met niet-christelijke collega's over het geloof. 'Maar dat is meestal niet gemakkelijk. Zij hebben in het verleden vaak negatieve ervaringen opgedaan met de kerk of het geloof. Ik heb een collega, die wil niets van het geloof weten. Als hij het over God heeft, noemt hij Hem "je vriend". Ik zeg dan: "maar Hij wil ook jouw Vriend zijn." Daar kan hij wel om lachen.'

Uitdelen

'Werken doe je gewoon om aan het einde van de maand je rekeningen te betalen,' aldus Van der Heide. 'Tegelijk kan ik door dat werk ook aan anderen uitdelen. Eerst vond ik dat wel lastig. Dan hadden we aan het eind van elke maand tekort en was het lastig om te geven. Toen hebben we besloten zodra het salaris binnen was daar gelijk onze giften van te doen en dan zien we daarna wel hoe het gaat. En dan gaat het eigenlijk ook wel goed. Ik heb dat ook wel bij vrienden gemerkt. Die hadden hetzelfde probleem. Toen ook zij begonnen met aan het begin van de maand te geven, ging het beter.'

'Ik weet niet of alles wat wij maken wel goed is voor de wereld,' vervolgt hij. 'Er wordt ook te veel onzin gemaakt. Twintig procent van de autoproductie, waarvoor wij veel doen, is overproductie. Ook de enorme hoeveelheid verschillende modellen auto's is overdreven. We putten de aarde uit met al die consumptie. Aan de andere kant: we moeten ook gewoon geld verdienen. Het bedrijf moet blijven draaien ook voor al het personeel dat er werkt.'

Relatie

'Mijn verhouding met collega's en klanten is zeker niet alleen zakelijk,' zegt Thomas. 'Anders houden relaties ook geen stand. Je moet ook geïnteresseerd zijn in elkaars leven en in wat er in de familie van de ander gebeurt. Ik heb een klant die ik al vijftien jaar ken. Ik weet nog dat zijn moeder ernstig ziek was, dat er later een ander familielid stierf. En onlangs pleegde er iemand in zijn familie zelfmoord. Door dat te delen en erover te praten, krijg je wel een band. Dat is ook nodig om goed zaken te doen. Als er bij je leverancier elke keer een andere verkoper zit, dan weet je het op het laatst ook niet meer.'

Schop onder de kont

Hoe zit het met de zondagse erediensten, hebben die speciale betekenis voor Thomas in zijn specifieke beroep? 'Nee,' antwoordt hij, 'de kerkdienst heeft geen speciale betekenis voor mijn werk. Soms is er wel eens een praktische preek die me een schop onder de kont geeft. Dat heb ik nodig. Ik weet nog wel dat dertig jaar geleden een dominee in een preek bij de dankdag voor gewas en arbeid zei dat dankdag er voor iedereen is. Ook al werk je niet op het land, al onze werkzaamheden, de hele economie, is met elkaar vervlochten. Dat vind ik wel een mooie gedachte.' En heeft zijn werk betekenis in Gods koninkrijk? 'Dat weet ik niet; ik weet ook niet zo goed wat dat betekent, het koninkrijk van God in deze wereld. Dat Jezus terugkomt, denk ik. Maar wat ik daar nu mee moet, weet ik niet zo.'

GESPRESKSHANDLEIDING

Ons burgerschap is in de hemel, Gods koninkrijk is het perspectief van al ons doen en laten. Dat zijn mooie, ware woorden, maar hebben ze voor u, voor jou ook inhoud in de praktijk van alledag? Onderstaande gesprekshandleiding is bedoeld om in een groep of kring daar eens met elkaar over door te praten en elkaar daarin verder te helpen. Misschien is een gespreksavond over dit onderwerp een goede start van een nieuw werkseizoen.

- (1) Begin met een kennismakingsrondje, voor zover dat nodig is. Wat voor werk doe je en hoeveel voldoening vind je daarin? Denk je dat je God dient met je dagelijks werk? Let er hierbij op dat niet alleen betaald werk en niet alleen werk buitenshuis ter sprake komt. *Lees hierbij: Matteüs 5:13-14.*
- (2) Gods koninkrijk is in de hemel, waar Christus regeert aan Gods rechterhand, maar ook de aarde valt onder zijn heerschappij. Concreet betekent dit dat je je werk niet alleen en niet allereerst voor mensen doet. Het is vooral belangrijk dat de Heer blij is met wat je doet. Hij beoordeelt je hart, je manier van doen, hoe je naar mensen kijkt en met hen omgaat. Kun je wat met deze benadering en zo ja, wat zegt dit jou in jouw specifieke werk? *Lees hierbij: Efeziërs 6:1-9.*
- (3) 'Werken doe je gewoon om aan het einde van de maand je rekeningen te betalen,' zegt Thomas van der Heide. Ben je het met hem eens? Waarom wel/niet?
- (4) Sandra van Leijen vertelt dat ze op haar werk open is over haar geloof. 'Als ik vertel dat ik naar Opwekking ga, zijn ze ook wel nieuwsgierig. Maar die nieuwsgierigheid gaat altijd over "dingen" rondom mijn geloof, eigenlijk nooit over de inhoud.' Hoe gaat dat bij jou? Ben je open over je geloof, hoe reageert je omgeving daar op?
- (5) Bert Keegstra zegt: 'Goed beschouwd is de hele wereld Gods koninkrijk, want deze wereld is van God. Tegelijk heb ik onbewust de neiging om Gods koninkrijk meer te zien in activiteiten die een min of meer directe verbintenis leggen met Jezus Christus.' Hoe zie jij dat, zijn bepaalde beroepen 'christelijker' of 'geestelijker' dan andere? Waarom wel/niet?
- (6) We hebben het nodig om steeds weer opgeroepen te worden ons onder de heerschappij van Christus te plaatsen. Daarom moet Hij ons klip en klaar gepredikt worden met de oproep al het andere voor Hem te laten staan. De kerk moet het koninkrijk voor ons hoorbaar en zichtbaar maken. Hoe beleef jij de kerkdienst in het licht van je dagelijks werk, word je erdoor toegerust om allereerst Gods koninkrijk te zoeken? *Lees hierbij: Kolossenzen 3:17.*
- (7) Peter van Westen heeft op zijn prikbord deze tekst uit Spreuken hangen: Vertrouw bij je werk op de Heer, en je plannen zullen slagen! (Spr. 16:3). 'Die tekst hangt er niet voor mensen die toevallig op kantoor komen,' zegt hij, 'maar voor mezelf. Ik had er houvast aan op momenten dat ik niet zo lekker in mijn vel zat, vooral wat het werk betreft.' Kun jij wat met deze tekst in verband met jouw werk, hoe moet je dat zien als niet alles lukt wat je doet?